

100% zagorsko, dvodnevna prodajno-izložbena manifestacija koja se, u organizaciji Krapinsko-zagorske županije i županijske Turističke zajednice, održava u središtu Zagreba (od 2010) te na riječkom Korzu (od 2014). Tijekom jednoga rujanskog vikenda izlažu se i prodaju zagorski poljoprivredni proizvodi uzgojeni na tradicijski i ekološki način (bučino ulje, med, medenjaci, zimnica, rakije i likeri, sirevi, sokovi i autohtona vina) te tradicijske rukotvorine (drvene igračke, licitari, unikati od keramike) obrtnika Krapinsko-zagorske županije. Nastupi pak zagorskih pjevačkih i kulturno-umjetničkih društava, tamburaških sastava, solista i folklornih ansambala promoviraju nadolazeće manifestacije u zagorskome kraju, a seoska gospodarstva, turistički objekti i toplice promoviraju Krapinsko-zagorsku županiju kao poželjno turističko odredište bogate kulturne baštine i enogastronomске ponude, s mnogobrojnim rekreativnim sadržajima.

I. KLOBUČAR SRBIĆ

BadlFest, višednevna kulturno-turistička manifestacija koja se od 2011. održava u Krapinskim Toplicama oko spomendana sv. Marije Magdalene (22. srpnja), zaštitnice mjesta, u spomen na poduzetnika → Jakova (Jakoba) Badla, utemeljitelja zdravstvenoga turizma u Krapinskim Toplicama. Organizatori su Općina Krapinske Toplice i Turistička zajednica općine Krapinske Toplice, uz suradnju s općinskim udrugama i institucijama. Spajanjem tradicije i moderne kulture, na

atraktivnim se lokacijama održavaju koncerti, glazbene večeri pod zvijezdama te kulturna i sportska događanja za sve generacije (BadlKultura, BadlFun, BadlKids, BadlSport, BadlArt, BadlHealth, GastroBadl i BadlTradicija), a posjetitelji mogu uživati i u prirodi i termalnim izvorima. U sklopu manifestacije do 2019. odvijao se i Badlov kulinarški kup, natjecanje ugostitelja Krapinsko-zagorske županije.

I. KLOBUČAR SRBIĆ

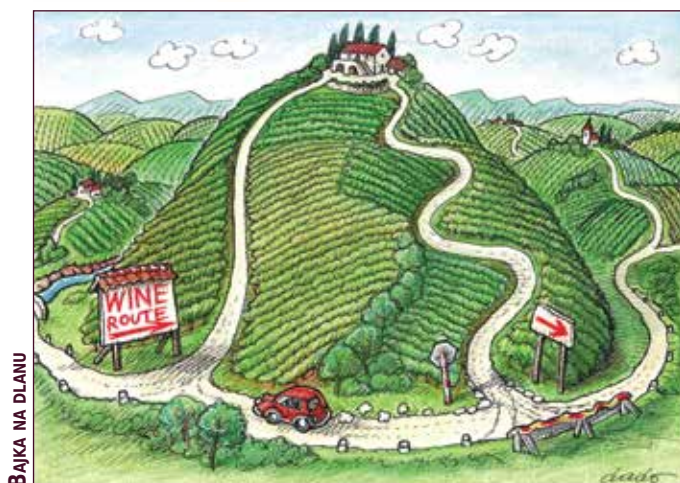
Bajka na dlanu, slogan Krapinsko-zagorske županije, utkan u brend Zagorje – bajka na dlanu, koji je 2006. osmislila agencija Brandoctor te, zajedno s logotipom, vizualnim identitetom i turističkom strategijom, predstavila 2008. u Muzeju evolucije Hušnjakovo u Krapini (danas Krapinskih neandertalaca). Logotip u stilu naivnoga slikarstva povezuje prepoznatljive zagorske motive (brežuljke, hižiće, rječice) u cjelinu, izgledom podsjećajući na bajku, odnosno na otvoreni dlan desne ruke. Strateško je brendiranje Županija počela intenzivno provoditi 2013, promovirajući Zagorje kao turističko odredište s inovativnim i tematski raznovrsnim ponudama i programima, nastojeći time povećati turistički promet i podići kvalitetu turističke ponude. S ciljem širenja glavnoga brenda, 2017. osnovan je i klaster Zagorje – zdravlje na dlanu, usmjeren na razvoj zdravstvenoga turizma. — Na Prvome salonu karikatura 2013, u sklopu manifestacije Dani humora u Oroslavju, na natječaju za karikature s temom

ZAGREB

RIJEKA

BAJKA NA DLANU

LOGOTIP (GORE), KARIKATURA DRAGUTINA DADE KOVAČEVIĆA, 2013 (DOLJE)

Zagorje – bajka na dlanu nagrađen je Dragutin Dado Kovačević. U okviru fotonatječaja *Bajka na dlanu*, pokrenutoga 2014, Županija nagrađuje autore najboljih fotografija (urbanih i prirodnih ljepota, ljudi, tradicijskih objekata, kulturne i prirodne baštine) snimljenih na području Zagorja. Nakon što je Županija 2018. proglašena najuspješnijim turističkim odredištem kontinentalne Hrvatske, Turistička zajednica Županije redovito organizira snimanje promotivnih turističkih filmova pod nazivom *Zagorje – bajka na dlanu*, primjerice četverominutni promidžbeni film produkcijske kuće Krijas, u režiji Jasenke Haleuš, premijerno prikazan 2019. te promidžbeni film tvrtke Balduči film, u režiji Hervea Tirmarchea, premijerno prikazan 2023, koji je 2024. osvojio niz prvih domaćih i svjetskih nagrada (u Berlinu, Johannesburgu, Hamburgu i na Krku). O Zagorju kao bajci na dlanu pjevaju A. Končić i Renata Sabljak u pjesmi *Bajka na dlanu* (2015; autor glazbe Hrvoje Herček, autor teksta Damir Kovačiček, autori aranžmana Toni Eterović i H. Herček), a pjesmu istoga naslova (autor glazbe i aranžmana Siniša Leopold, autor teksta Nikola Kristić) na 59. izdanju Festivala kajkavskih popevki 2024. otpjevao je Dino Miklaužić, mladi pjevač iz Huma na Sutli.

I. KLOBUČAR SRBIĆ I J. LUKEC

Balaško, Jasna, povjesničarka i spisateljica (Zagreb, 10. III. 1960). Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Zaboku, a studij povijesti i sociologije na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (2012). Radila je u dva trgovačka društva, a tijekom Domovinskoga rata u Međunarodnome odboru Crvenoga križa u Zagrebu koji ju 1996. šalje u humanitarne misije u Keniju, Ruandu i Tanzaniju. Po povratku u Hrvatsku od 2001. radila je u privatnoj tvrtki. Kao umirovljenica živi u Oroslavju. Objavila je zbirke kratkih priča *Plava jabuka* (2014), *Konjica vilenjaka* (2015) i *Djevojčica s tavana* (2021), sedam slikovnica za djecu o putovanjima Miška Škrapića, Vinka i Ivančice Hrvatskim zagorjem te slikovnicu *Sunce moje zubato* (2024). Članke o povijesti, školstvu i narodnim običajima Hrvatskoga zagorja objavila je u *Analima za povijest odgoja*, *Godišnjaku grada Zaboka* i časopisu *Hrvatsko zagorje*, a kratke priče *Coprnica* i *Modra galica* u *Kolu Mati-*

ce hrvatske. Autorica je projekta Ksaverova staza, edukacijske šetnice posvećene Gjalskome koja se proteže od Gredica do Piclja te Kuće sjećanja na Balaškovu bregu u Pavlovcu Zabočkome. Monodrama *Zadnja ura tuče* izvedena joj je u Zaboku 2024. u suradnji s Pučkim otvorenim učilištem Zabok.

B. MIKAC

Bašić, Ivica, elektrotehničar i stručnjak za nuklearnu sigurnost (Zagreb, 28. V. 1965). Osnovnu školu i prva dva razreda srednje škole završio je u Zaboku, a maturirao u Zagrebu. Na Elektrotehničkome fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1990 (smjer nuklearna energtika), magistrirao 1996. i doktorirao 2023. Po završetku diplomskoga studija zaposlio se u Nuklearnoj elektrani Krško (NEK), gdje se bavio sigurnosnim analizama. Kao glavni inženjer Odjela za determinističke analize sudjelovao je u projektima zamjene parogeneratorske analize snage reaktora, izradbi vjerojatnosnih analiza i razvoju postupaka upravljanja u slučaju teških nesreća, te nezavisnom pregledu projektnih promjena na sustavima elektrane. U NEK-u je završio tečaj za operatera te niz tečajeva za primjenu računalnih alata i vještina. Bio je član potpornoga centra za ublažavanje nesreća. Nakon 15 godina provedenih u NEK-u, s poslovnim partnerom Ivanom Vrbanićem osnovao je APOSS d. o. o., privatnu konzultantsko-inženjersku tvrtku sa sjedištem u Zaboku, s ovlaštenjima državnih uprava Slovenije i Hrvatske za ekspertize nuklearne sigurnosti. Kao ekspert i predavač Međunarodne agencije za atomsku energiju (IAEA) sudjelovao je u 80 međunarodnih misija u nuklearnim objektima u 38 zemalja (Kanada, SAD, Brazil, Japan, Kina, Alžir, Ukrajina, Švedska i dr.). Član je IAEA grupe za pregled projektnih osnova te ocjenu nuklearne sigurnosti novih nuklearnih objekata. Suautor je knjige *Risk Importance Measures in the Design and Operation of Nuclear Power Plants* (2017). Objavio je 80 znanstvenih radova u međunarodnim časopisima te više od 130 tehničkih izvještaja za različite subjekte u nuklearnoj industriji. Sudjelovao je u pripremi većega broja IAEA standarda na području nuklearne sigurnosti. U dva mandata obnašao je funkciju predsjednika Hrvatskoga nuklearnog društva, a trenutačno je član savjetničkoga tima za nuklearnu sigurnost prve fuzijske elektrane ITER koja je u izgradnji u Cadaracheu (Francuska) u okviru agencije Europske unije EURATOM. U Zaboku, gdje živi, sudjeluje u društvenim i sportskim aktivnostima.

B. MIKAC

Baumkircher, Andreas, vojni zapovjednik (?Vipava, Slovenija, o. 1420/22 – Graz, 23. IV. 1471). Pripadnik kranjskoga nižeg plemstva. God. 1440. došao je na dvor cara Fridrika II. gdje je stekao vojničku izobrazbu. Na vojnome polju prvi se put iskazao u ljeto 1452. prilikom obrane Bečkoga Novoga Mesta koje je napala vojska austrijskih staleža. Tom prilikom pomogao je caru Fridriku III., no još iste godine promijenio je stranu i prešao u službu grofova Celjskih i ugarsko-hrvatskoga kralja Ladislava V., što mu je omogućilo stjecanje niza posjeda u Ugarskoj i ulazak u krug ugarskih magnata. Grof Ulrik II. Celjski dao mu je 1452. u feud cesargradsku utvrd u Zagorju. Od 1455. bio je vojskovođa Ladislava V. te se borio ponajprije u ratovima protiv Fridrika III. Habsburškoga. Uskoro je ponovno promijenio stranu i prešao nakratko u službu cara Fridrika III., ali je nakon ubojstva Ulrika II. Celjskoga 1456, u sukobima oko nasljedstva Celjskih posjeda, koji su se vodili između Ulrikove udovice Katarine Branković, habsburškoga cara Fridrika III. i ugarskoga kralja Ladislava V., podupro Ulrikovu udovicu i kralja Ladislava V. Kao nagradu, kralj Ladislav V. darovao mu je 1457. utvrd u posjed Cesargrad. Nakon smrti kralja Ladislava V. priklonio se 1457. Fridriku III. Habsburškomu jer je caru trebao vojskovođa s iskustvom u ratu oko ugarske krune. Bio je pripadnik skupine ugarskih magnata koji su 1459. u Güssingu u Gradišću izabrali Fridrika III. za ugarskoga kralja, što mu je omogućilo daljnje bogaćenje i stjecanje novih posjeda i privilegija. Nakon što je sudjelovao u sklapanju mira između Fridrika III. i Matije Korvina u Bečkome Novome Mestu 1463, ponovno je pro-